

De Gamla Dagarnas Domstol

Du sitter i din cell, ensam, rädd, fortfarande kämpande för att greppa verkligheten. I årtionden höll du makten – du ledde arméer, hade kärnvapeneld i din skugga, böjde presidenter och parlament efter din vilja. Nu trycker tystnaden från stenmurarna tyngre än någon armé. För första gången är du maktlös.

Dörren öppnas, och jag stiger in. Du tittar på mig, misstänksam, spänd. Kanske förväntar du dig hat, kanske våld. Men jag säger de ord du inte väntade dig:

“Var rädd, men inte för mig. Jag har inte kommit som din bödel. Var rädd för rättegången som väntar dig. Var rädd för domen från domstolen, från det judiska folket, från nationerna, från historien själv. Och var mer än rädd för vad som väntar dig efter döden.”

Nationernas Rättegång

Du kommer att sitta i rättssalen, inte som ledare, utan som åtalad. Bakom glas, förminskad, oförmögen att styra scenen. Inga mikrofoner för att förstärka din propaganda, inga kameror för att forma dina lögner. Du kommer inte att kunna tysta vittnena.

Den första kommer att vara en far. Han kommer att berätta hur han gick för att hämta ett födelsebevis för sina nyfödda tvillingar, med glädje i händerna, bara för att återvända till ruiner – hans fru och spädbarn begravda under dem. Hans röst kommer att darra, men sanningen kommer inte att göra det.

Sedan kommer barnen att tala. Föräldralösa som inte bara förlorade föräldrar och syskon, utan också väggarna som gav dem skydd. De kommer att berätta hur deras barnhem, den enda tillflykt de hade kvar, reducerades till damm. Deras röster, sköra men obrutna, kommer att vittna.

Du kommer att sitta maktlös, medan deras ord genomborrar tystnaden. Ingen armé kommer att överrösta dem. Ingen redaktör kommer att klippa dem korta. Och när klubban faller, kommer domen att försegla dig.

Domstolen kommer att fördöma dig. Nationerna kommer att vända dig ryggen. I synagogor kommer judar att be, inte för din frälsning, utan om förlåtelse – förlåtelse för att de blev bedragna av dina ord, förlåtelse för att de tillät livets förbund att vanhelgas. Och historien kommer att brännmärka dig, som Hitler brännmärktes före dig – som en tidsålders skurk.

Du kommer att tillbringa resten av ditt liv i en cell, rädslande i väntan på döden. Och när den dagen slutligen kommer, kommer din rättegång inte att vara över – den

kommer bara att ha börjat, för då kommer du att stå inför De Gamla Dagarnas Domstol.

De Gamla Dagarnas Domstol

Du kommer att föras inför den större domstolen, evighetens rättssal. Daniel såg den för länge sedan: *”Medan jag såg, sattes troner upp, och den Gamle av Dagar tog plats. Hans kläd-
nad var vit som snö; håret på hans huvud som ren ull. Hans tron var flammande eld, dess hjul
brinnande eld. En flod av eld strömmade och gick ut från honom. Tusen och åter tusen tjänade
honom, tiotusen gånger tiotusen stod inför honom. Domstolen satte sig till rätta, och böckerna
öppnades”* (Daniel 7:9–10).

Du kommer att stå inför denna tron av flammande eld. Du kommer att se änglarna upp-
ställda i led, hållande böckerna med dina gärningar. Böckerna kommer att öppnas, och
inget kommer att vara dolt.

Vittnena du tystade kommer att resa sig. Fadern som mördades medan han sökte mat till
sin svältande familj kommer att tala mot dig. Sha’aban al-Dalou kommer att resa sig från
sin sjukhussäng, bränd levande, med droppnålen fortfarande i armen, och han kommer
att vittna. Och massorna, de namnlösa och de glömda, kommer att ryta som havet, deras
blod ropar som Abels en gång gjorde.

Och när domen närmar sig, kommer du att frestas att göra som du alltid gjort. På jorden
anklagade du ICC för antisemitism när den jagade dig. I himlen skulle du anklaga även
Gud för detsamma – om bara din tunga var fri.

Men din tunga kommer inte att rädda dig. *”På den dagen ska vi försegla deras munnar, men
deras händer ska tala till oss, och deras fötter ska vittna om vad de brukade förtjäna”* (Yasin
36:65). Din tunga kommer att tystna. Dina händer kommer att bekänna de order de un-
dertecknade. Dina fötter kommer att vittna om de vägar de bar dig. Till och med din hud
kommer att resa sig mot dig. Du kommer att dömas, inte av anklagelser, utan av san-
ningen – av din egen kropp.

Domen kommer att falla. Du kommer att avskiljas från förbundet. För de vise sa: *”Hela Is-
rael har en andel i den kommande världen... förutom de som inte har någon andel där: de som
förnekar Toran, de som förnekar uppståndelsen, och de som får folket att synda”* (Sanhedrin
90a). *Gehinnom* är för de svaga, som snubblar men ännu kan renas. Men du vanhelgade
Guds namn. Det är inte svaghet, utan uppror. Och för uppror finns ingen andel. Ditt an-
språk på att representera judendomen kommer att tas ifrån dig av Gud själv.

Sedan kommer domen att verkställas. Koranen varnar dig: *”Döden kommer att komma till
dig från alla håll, men du kommer inte att dö; och framför dig ligger en obeveklig plåga”* (Ibra-
him 14:17).

Och Uppenbarelseboken bekräftar det: *”Och djävulen som hade bedragit dem kastades i eld-
sjön och svavlet där odjuret och den falske profeten var, och de kommer att plågas dag och natt
i evighet”* (Uppenbarelseboken 20:10).

Du kommer att kastas i den svavelsjön – eld som straffar utan att förtära, plåga utan slut. Du kommer att bönfälla om döden, men döden kommer inte.

Åter till Cellen

Jag vänder mig mot dörren och sänker rösten till en sista varning.

“Var alltså rädd, inte för mig, utan för detta. Var rädd för rättegången du inte kan tysta, historien du inte kan skriva om, evigheten du inte kan undfly. Var rädd för Sanningen själv.”

Dörren stängs bakom mig.

Och än en gång sitter du i din cell. Tystnaden är tyngre än någonsin. För första gången i ditt liv rinner tårar nerför ditt ansikte. Du gråter tyst – och det finns ingen som tröstar dig.